

Sensorveiledning for trygderett (JUR1960/JUS5960), våren 2022

Om vilkårene for vårens eksamen

Undervisningen i trygderett

Pandemien påvirket undervisningen også våren 2022. De fem første forelesningene ble holdt digitalt (over zoom), og deretter har de fem siste forelesningene vært fysiske og/eller hybrid. Opptak av alle 10 forelesningene (med unntak av diskusjoner og oppgavegjennomganger) har blitt lagt ut i etterkant. Studentene har også på zoom hatt noe mulighet til å stille spørsmål, men i mindre grad enn med ordinær undervisning et helt semester. Selv om samfunnet har åpnet opp i løpet av semesteret, har den generelle studiesituasjonen også denne våren vært mer krevende, med dårligere muligheter til faglige diskusjoner, enn ellers.

Forelesningsplan og litteratur: <https://www.uio.no/studier/emner/jus/jus/JUS5960/v22/>

Eksamensformen

Eksamen har blitt gjennomført som hjemmeeksamen, med 4 timer til rådighet (og litt ekstra tid før og etter). Studentene har altså hatt alle hjelpemidler tilgjengelige under eksamen. Dette inkluderer lærebøker, egne notater, forelesningsopptak, tidsskriftartikler, og digitale hjelpemidler som LovdataPro (inkl. rundskriv og trygderettspraksis) og Gyldendal rettsdata/Norsk lovkommentar (med fulle rettigheter).

Dette er også et relevant bakteppe for hvordan man kan vurdere studentenes kunnskap og ferdigheter ut fra besvarelsene. Samtidig er erfaringen fra tidligere at tidspresset på eksamen betyr at studenter med god oversikt over faget også i større grad evner å ha glede av muligheten til å slå opp i rettskilder, litteratur og notater.

Generelt om vurderingen av eksamensoppgaven

Årets eksamen har to deloppgaver: én teorioppgave og én praktikumsoppgave. Begge oppgavene gir grunnlag for å diskutere flere spørsmål (på ulikt vanskelighetsnivå).

Eksamensoppgaven reiser noe færre spørsmål enn tidligere semestre. Oppgavene er imidlertid krevende: spørsmålene er utformet på en slik måte at de ikke finnes ferdig behandlet i pensumlitteraturen, og særlig teorioppgaven er ganske vid og stiller krav til selvstendighet og struktur. Dette er typisk til fordel for studenter som er godt forberedt, som har oversikt over og forståelse av faget, og har mye «paratkunnskap». Studenter som ikke kan stoffet så godt og som derfor trenger å slå opp i litteraturen underveis, vil få knapt med tid. Når karakterene skal settes, må sensorene ha i bakhodet hvor tidspresset studentene er på eksamen, samt hjemmeeksamenssituasjonen. Oversikt og evne til å se de rettslige utgangspunktene og relevante bestemmelser må verdsettes, sammen med evne til en ryddig og systematisk fremstilling av de ulike spørsmålene. Evne til å skille mellom det som er tvilsomt/bør diskuteres og det som ikke reiser tvilsomme spørsmål vil telle positivt (og også hjelpe studenten i å prioritere tiden). Kunnskap om rettslige hovedregler og sammenhenger,

og evne til å fremstille disse, er viktigere enn detaljkunnskap. Kombinasjonen av oversikt og detaljkunnskap skal gi god uttelling.

Det skal gå an å få A selv om besvarelsen har noen feil og svakheter.

Studentene har fått oppgitt at de to deloppgavene vil bli vektet like mye. Det kan nok likevel forventes at oppgave 1 vil ha størst plass, uten at det skal trekkes mye for dette så lenge også oppgave 2 er tilfredsstillende besvart.

Faget tilbys på to nivåer: bachelor og master. Studentene har fått samme oppgavetekst, men bachelorstudentene har fått oppgitt at de skal være oppmerksom på ftrl. § 4-20 i deloppgave 2.

Merk dette:

- Studentene på JUS5960 (masternivå) er ferdig med minst tre års jusstudier, og det stilles da større forventninger til bevissthet om rettskildebruk, metode, henvisninger etc. Innen noen temaer har disse studentene også lest noe mer (se om deloppgave 1 og 2 nedenfor).
- Studentene på JUR1960 (bachelornivå) kan være jusstudenter som er tidlig i studiet, men også studenter uten annen utdanning i juss. De skal fortsatt forankre besvarelsen i det rettslige, men det skal ikke stilles samme forventninger om metodisk modenhet og presisjon etc til studentene som tar faget på dette nivået.

Om de enkelte spørsmålene

Deloppgave 1 - teori

Deloppgave 1 tar opp: «Hvilke krav om aktivitet og medvirkning stilles til personer som mottar **sykepenger**?» Det er oppgitt: «Vis til de relevante bestemmelsene i folketrygdloven, og gi gjerne eksempler fra praksis.»

Oppgaven berører flere av læringskravene, men særlig at begge studentgruppene skal ha: «*God forståelse av folketrygdens regler om ytelser ved egen sykdom*», samt at begge studentgruppene «*skal kunne analysere og tolke sentrale bestemmelser i folketrygdloven ved hjelp av juridisk metode*» og «*skal kunne finne relevant rettskildemateriale, henvisne til dette og framstille det slik at det er forståelig for andre*».

I litteraturen er reglene om sykepenger behandlet i kap. 4.1., og emnet er så vidt tatt opp i læreboken (Kjønstad 2018) s. 93. Lovteksten er imidlertid omstrukturert etter dette, og studentene skal selvsagt forholde seg til gjeldende bestemmelser. Hovedspørsmålene er tatt opp i undervisningen, men ikke diskutert i detalj. Oppgaven gir dermed gode muligheter til å vise selvstendighet.

Generelt: Ordlyden i oppgaven stiller studentene fritt med henhold til hvordan de vil legge opp redegjørelsen av reglene. Det oppgis imidlertid eksplisitt at de gjerne kan gi eksempler

fra praksis. Det er særlig her gode besvarelser kan skilles fra mindre gode besvarelser. Et minimum er at studenten finner frem til de aktuelle reglene, og gir et par eksempler fra praksis. Bedre besvarelser identifiserer de rettslige spørsmålene tydelig, og knytter eksemplene fra praksis til nyansert drøftelse av i hvert fall noen av disse. Studenter som selvstendig diskuterer på en nyansert måte relevante eksempler fra praksis i lys av rettskildene, må få god uttelling da det viser selvstendighet og forståelse. Oppgaven legger ikke opp til at reglene skal *vrderes*, men dersom dette gjøres på en forstandig måte bør det gis uttelling, så fremt det ikke går ut over besvarelsen av oppgave 2.

Det er naturlig at studentene både redegjør for vilkårene for medlemmets aktivitets- og medvirkningsplikt etter ftrl. § 8-8 første og annet ledd, samt rettsvirkningene etter ftrl. § 8-8 tredje ledd. Det kan ikke forventes at alle spørsmål nevnt nedenfor er drøftet. Det må foretas en helhetsvurdering av besvarelsen, hvor momentene nevnt ovenfor vektlegges.

Noen studenter vil nok også plassere disse vilkårene opp mot andre vilkår for ytelsene – dette bør i så fall gjøres kort.

Bestemmelsen om aktivitet og medvirkning er noe endret med virkning fra 1. juni 2021, se lov av 21. mai 2021 nr. 38. Se Prop. 104 L (2020–2021) *Endringer i folketrygdloven (sykepenges og pleiepenges)*. Departementet så det som «*oversiktlig og ryddig å samle krav til aktivitet og medvirkning i løpet av sykepengeperioden i samme paragraf*». Det fremgår av forarbeidene at «*[e]ndringene innebærer ingen materielle endringer i kravene til aktivitet og medvirkning*» (prop. 104 L (2020-2021 side 13). Studenter som finner forarbeidene får hjelp til å se spørsmålene – å vise til forarbeidene som rettskilder er bra, men lange sitater uten diskusjon eller eksempler gir lite uttelling.

Mulige spørsmål: Hva gjelder *medvirkningsplikten* etter ftrl. § 8-8 første ledd kan for eksempel to spørsmål drøftes: hva ligger i «hensiktsmessige tiltak» og hvilke krav stilles etter ftrl. § 21-3 (medlemmets generelle opplysningsplikt). Eksempler som faller innenfor, utenfor og byr på tvil hva gjelder «hensiktsmessige tiltak» kan drøftes i lys av formålet om selvforsørgelse på arbeidsmarkedet.

Hva gjelder *aktivitetskravet* kan det drøftes hva som ligger i «plikt til å være i arbeidsrelatert aktivitet [...] så tidlig som mulig, og senest innen 8 uker» etter § 8-8 andre ledd første punktum. Det fremgår av forarbeidene at: «*Ut fra formålet med kravet anses det utvilsomt at kravet til aktivitet gjelder gjennom hele sykefraværsperioden, og at det ikke er nok til å oppfylle vilkåret at man har prøvd å være i aktivitet før åtteukerstidspunktet.*» prop. 104 L (2020-2021) side 14.

Departementet foreslo i prop. 104 L (2020-2021) side 14 «*[...] at ordene «skal prøve seg» tas ut av loven, og at det skal framgå av § 8-8 andre ledd at den sykmeldte så tidlig som mulig, og senest innen åtte uker, skal «være» i arbeidsrelatert aktivitet. Unntakene fra kravet til aktivitet beholdes uendret. Endringen er en presisering og tydeliggjøring av gjeldende rett.*»

Det kan forventes at studentene tar opp hva som anses å være «arbeidsrelatert aktivitet» og grensen mot for eksempel rene «disiplinerende tiltak» (som må falle utenfor).

Unntaket etter § 8-8 andre ledd andre punktum lyder: «Dette gjelder ikke når medisinske grunner klart er til hinder for slik aktivitet, eller arbeidsrelaterte aktiviteter ikke kan gjennomføres på arbeidsplassen». Her bør studentene ta opp hva som ligger i de understrekede deler av unntaket.

Krav til å være i aktivitet kom inn i § 8-4 andre ledd ved lov av 18 juni 2004 nr. 41. I forarbeidene til denne (som også vises til i prop. 104 L (2020-2021) side 14) Ot.prp.nr.48 (2003–2004) framgår det under punkt 5.1:

«[...] Det skal foreligge en klar medisinsk dokumentasjon som underbygger at arbeidsrelatert aktivitet ikke er mulig eller tilrådelig.»

Videre framgår det følgende av proposisjonens punkt 5.3.2:

«Det foreslås at legen i forbindelse med førstegang og senere sykmeldinger alltid skal vurdere om vedkommende kan være i arbeid eller arbeidsrelatert aktivitet.

Av dette følger at legen alltid skal vurdere om det er tungtveiende medisinske grunner til at personen bør være borte fra arbeidet. Dersom legen mener at sykmelding er nødvendig, skal gradert sykmelding være første alternativ, dernest skal aktiv sykmelding vurderes.»

Det kan ikke forventes at studentene i detalj kjenner til graderte sykepenger (og gradert og aktiv sykemelding.) Kjennskap til dette og evne til å få frem relevansen for oppgavens problemstilling bør gi uttelling.

For de situasjoner hvor medlemmet ikke overholder aktivitets- og medvirkningsplikten *faller sykepengene bort* dersom den manglende overholdelsen er «uten rimelig grunn» etter ftrl. § 8-8 tredje ledd. Hva som kan anses som «rimelig grunn» bør drøftes nyansert i lys av eksempler fra praksis og for eksempel formålsbestemmelsen ftrl. §§ 1-1 og 8-1.

Det finnes flere dommer fra lagmannsretter som kan tjene til illustrasjon for å drøfte vilkårene. Ett eksempel er dommen LB-2011-40569, men det er ikke et krav at studentene kjenner til akkurat denne avgjørelsen. Andre eksempler er LB-2016-72496 og LB-2018-45957.

Aktivitetsplikten må ses i sammenheng med arbeidsgivers tilretteleggingsplikt etter arbeidsmiljøloven § 4-6. Det kan ikke forventes at studentene kjenner denne bestemmelsen, men det bør gi uttelling dersom studentene for eksempel reiser spørsmålet om betydningen av arbeidsgivers manglende tilrettelegging og «rimelig grunn» etter ftrl. § 8-8 tredje ledd.

Medlemmets medvirknings- og aktivitetsplikt må ses i sammenheng med forvaltningens veiledningsplikt etter fvl. § 11. Studenter som trekker frem dette, samt spørsmål knyttet til aktivitetsplan må gis uttelling jf. artikkelen på pensum på *masternivå*: Svele «Arbeidsevnevurdering og aktivitetsplan som verktøy for NAV og som vilkår for trygderettigheter», Tidsskrift for erstatningsrett, forsikringsrett og velferdsrett 2012, s. 71-98. *Obs! Denne er imidlertid kun pensum på masternivå (JUS5960).*

Videre kan studentene peke på forholdet til ftrl. § 21-8 annet ledd og situasjonene der «[...] medlemmet uten rimelig grunn unnlater å rette seg etter legens råd» eller «opptrer på en måte som han eller hun bør forstå kan forverre helsetilstanden eller forlenge arbeidsuførheten». Her kan studentene drøfte forskjellen mellom betydningen av egen «skyld/medvirkning» sammenliknet med for «sykdomsbegrepet» etter ftrl. § 8-4 (hvor årsaken til sykdom er uten betydning). Studenter som problematiserer dette på en nyansert måte bør gis uttelling. Problemkomplekset har en side til menneskerettslige spørsmål, men det kan ikke forventes at studentene går inn i dette. Det bør gis uttelling dersom studenten ser problemstillingen.

Det kan også tenkes at noen omtaler § 21-3 om medlemmets opplysningsplikt. Studenter som klarer å knytte dette til sykepengesituasjonen på en fornuftig måte må få uttelling.

Det kan ikke forventes at studentene kjenner til HR-2021-1338-A som gjaldt forsikringsavtaleloven § 13-12 og spørsmål om pålegget om operasjon var «et urimelig inngrep i friheten til å råde over sin person». Studenter som på en forstandig måte drøfter relevansen av avgjørelsen bør få uttelling.

Noen studenter kan sammenlikne rettsvirkningene etter ftrl. § 8-8 (bortfaller) og rettsvirkningene etter ftrl. § 21-8 annet ledd (helt eller delvis holdes tilbake eller stanses). Dette kan ikke forventes, men må gis uttelling der besvarelsen viser oversikt og forståelse.

Når studentene anvender trygderettspraksis og/eller rundskriv bør det gis uttelling til de studenter som reflekterer over den rettskildemessige betydningen av dette ved tolkningen av loven. Ukritiske sitater fra rundskriv gir lite uttelling. Se f.eks Ikdahl: «Hvilken vekt skal man legge på Trygderettens praksis?», i Cand.mag., cand.med., cand.jur., cand.alt. Festskrift til Aslak Syse 70 år, R Førde, M Kjelland og U Stridbeck (red.), Gyldendal Juridisk, 2016 s. 309-320 (K) *Obs! Forventningene til modenhet og presisjon innen metode og rettskildelære må være klart lavere for studentene på JUR1960 enn til JUS5960.*

Ordlyden i de aktuelle reglene er gjennomgående skjønnsmessige, og gir flere muligheter til å diskutere grenseganger. Studenter som tar opp rettssikkerhetsspørsmål, rettighetsbegrepet, forholdet mellom «mål/middel»-tenkning og legalitetsprinsippet, og/eller domstolens prøvingskompetanse (og tilbakeholdenhet ved prøving av rettsanvendelsesskjønn basert på spørsmål innen «attføring» og medisin) sammenliknet med trygderettens kompetanse (full prøving og selvstendig utredningsplikt), bør gis god uttelling. Ut fra oppgavetekstens utforming kan det imidlertid ikke forventes at slike spørsmål drøftes.

Det kan av samme grunn heller ikke forventes at studentene drøfter bevegelsesfrihet i EØS og betydningen for aktivitetsplikter, men det må honoreres dersom studentene ser problemstillingen (se NOU 2021: 8 Trygd over landegrensene kap. 8.2 om sykepenger).

Om den samlede vurderingen av deloppgave 1: Besvarelsen av spørsmålet krever selvstendighet både hva gjelder form og innhold, og kan anses som relativt vanskelig fordi det potensielt sett er mange relevante rettsspørsmål å diskutere. Studentene skal ikke trekkes hvis de ikke har identifisert alle spørsmålene nevnt over. Det bør motsatt gis uttelling

hvis de ser spørsmål som ikke er nevnt her. Som et minimum kan det forventes at studentene finner frem til den sentrale bestemmelsen i ftrl. § 8-8, og gir et par eksempler fra praksis for å belyse utvalgte relevante rettsspørsmål. Det må foretas en helhetsvurdering av besvarelsen hvor det *det kan forventes bedre struktur og drøftelser av studentene på JUS5960 enn på JUR1960. Forventningene til modenhet og presisjon innen metode og rettskildelære må være klart lavere for studentene på JUR1960 enn til JUS5960.*

Deloppgave 2 - praktikum

Denne deloppgaven berører **dagpenger**. Oppgaven oppgir: «Drøft og ta stilling til om NAV kunne stanse dagpengene til Anna.» Bachelorstudentene har i tillegg fått oppgitt at de må være oppmerksomme på § 4-20. Masterstudentene har ikke fått oppgitt dette.

Læringskravene og hovedlitteratur: Begge studentgruppene skal etter læringskravene ha «god forståelse» av reglene om dagpenger. Stansing av dagpengene er omtalt i læreboken (Kjønstad 2018) kap. 5.1.8, men har i svært liten grad vært berørt i undervisningen. Videre er læringskravene at studenten skal «*Diskutere trygderettslige spørsmål, herunder i lys av spørsmål om [...] samsvar med menneskerettigheter og grunnlovsbestemmelser*» Diskriminering og menneskerettigheter er berørt både i litteraturen (se undervisningsplanen) og i undervisningen, men i ganske liten grad. Det kan forventes at studentene ser problemstillingene knyttet til diskriminering og menneskerettigheter, men det må stilles lavere krav til presisjon og dybdekunnskap her. *Merk at Grl/MR er omtalt i langt mindre grad i litteraturen til JUR1960-studentene, så det kan ikke forventes mye i besvarelsene deres her.*

Oppgaven spør eksplisitt om adgangen til stansing, og det er ikke foranledning til å drøfte de generelle vilkårene for dagpenger. Studenter som likevel viser til at Anna oppfyller kravene til opptjening ettersom momenter relatert til dette nevnes i faktum, kan få uttelling dersom det knyttes til de riktige regler (§ 4-4 første ledd – «søknadstidspunktet» 1.5 G 12 mnd, 3 G 36 mnd).

Kravet til at medlemmet må være reell arbeidssøker følger av ftrl. § 4-5, men riktig hjemmel for å stanse ytelsen finnes i ftrl. § 4-20 tredje ledd bokstav a. Det følger av ftrl. § 4-20 første ledd bokstav a at «*Retten til dagpenger faller bort i et begrenset tidsrom dersom medlemmet uten rimelig grunn nekter [...] å motta tilbud om arbeid som er lønnet etter tariff eller sedvane*». Besvarelsene bør finne riktig rettslig grunnlag/ hjemmel for vurderingen.

Det bør kort legges til grunn at arbeidet Anna fikk tilbud om var «lønnet etter tariff eller sedvane». Spørsmålet er om dagpengene kan stanses fordi hun «uten rimelig grunn» nektet å motta tilbudet fra arbeidsgiveren ved det nisjepregede kontoret. Gode besvarelser evner å stille spørsmålet presist, mens besvarelser som er mer preget av generelle rimelighetsvurderinger er svakere.

Arbeidsgiver nekter å tilrettelegge for rullestol på kontoret slik at jobbtilbudet til Anna omfatter arbeid på hjemmekontor. Spørsmålet om arbeidsgivers tilretteleggingsplikt faller utenfor det oppgaven spør inn til. Studenter som ser problemstillingen bør få uttelling, men

det må ikke skygge for det som er spørsmålet her, nemlig om vilkårene for stansing er oppfylt.

Hvis arbeidsgiveren ikke legger til rette for rullestol på kontoret, er spørsmålet om dette kan anses å være en «rimelig grunn» for å ikke ta imot tilbudet etter ftrl. § 4-20 første ledd bokstav a. Studentene skal ta utgangspunkt i ordlyden, og bør angi at det skal foretas en konkret vurdering, hvor det er rom for skjønn. Det kan trekkes frem at vilkåret praktiseres forholdsvis restriktivt – her kan det f.eks. vises til noen av disse sakene: TRR-2008-624, TRR-2010-863, TRR-2020-386. Sistnevnte er et eksempel der oppsigelse ble ansett å ha «rimelig grunn». Besvarelser som anvender praksis som illustrasjon og/eller tolkningsmoment på fornuftige måter, må gis uttelling for dette. Videre kan det pekes på at rundskrivet gir få retningslinjer. Studentene bør få frem relevante hensyn for og imot i lys av relevante rettskilder, for eksempel praksis og formålsbestemmelsene §§ 1-1 og 4-1. Ensidig og kort besvarelse av spørsmålet må trekke ned. Selvstendig og nyansert drøftelse med forankring i rettskildene trekker opp. Utfordringen er at reglene er skjønnsmessig og det er mye praksis. Refleksjon over skjønnsmessige kriterier og rettssikkerhetsutfordringer knyttet til dette kan honoreres, dersom det ikke får preg av ren teorioppgave eller blir for løsrevet fra den aktuelle oppgaven.–*Obs! Forventningene til modenhet og presisjon innen metode og rettskildelære må være klart lavere for studentene på JUR1960 enn til JUS5960.*

Likestillingsprinsippet er relevant ved tolkningen av «rimelig grunn», og studenter som ser dette poenget bør honoreres. Gode besvarelser vil her skille seg ut ved å både si noe om hvordan dette kan utgjøre forskjellsbehandling (f.eks. at et krav om at hun må ta en stilling der hun ikke kan komme på kontoret på grunn av rullestolen (funksjonsnedsettelse) vil stille henne dårligere enn personer uten en slik funksjonsnedsettelse), og vise til rettslig grunnlag for slike vurderinger (f.eks. Lov om likestilling og forbud mot diskriminering (likestillings- og diskrimineringsloven –ldl.) LOV-2017-06-16-51 (for eksempel § 1) og eventuelt Grunnloven § 98 og FNs konvensjon om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD)). Et tredje poeng er hvordan disse regelsettene henger sammen: I lys av at vurderingstemaet «rimelig grunn» er så skjønnsmessig, kan det argumenteres for at det mest likestillingsvennlige fortolkningsalternativet skal legges til grunn. Dersom alle disse tre poengene er tatt inn, må det gis svært god uttelling

Enkelte studenter vil kanskje trekke frem TRR-2017-2195 om Trygderettens kompetanse hva gjelder ldl., og bør gis god uttelling.

Hva gjelder likestillingsprinsippet bør det stilles mildere krav til bachelorstudentene sammenliknet med masterstudentene. Betydningen av likestilling- og diskriminering, Grunnloven og menneskerettigheter har vært tatt opp i undervisningen, og funksjonsnedsettelse har så vidt vært kommentert spesifikt. Studentene må forventes å kunne se at det er et spørsmål om forholdet mellom trygdelovgivning og andre regelsett. Det kan ikke forventes dype drøftelser her, men besvarelsene bør skissere utgangspunkter som nevnt ovenfor. Ser studenten forholdet mellom Grl/MR som skranke og/eller tolkningsfaktor må det belønnes. Merk at Grl/MR er omtalt i langt mindre grad i litteraturen til JUR1960-studentene, så det kan ikke forventes mye i besvarelsene deres her (for mer info, se undervisningsplanen).

Det viktigste er ikke hva studenten konkluderer med, men om studenten på en nyansert måte drøfter relevante argumenter (for og imot) i lys av de relevante rettskildene og prinsippene, og om konklusjonen følger logisk av argumentene.

Dersom studentene konkluderer med at Anna hadde en «rimelig grunn» til å nekte å ta imot tilbudet, kan det subsidiært reises spørsmål om dagpengene kan stanses i 18 uker (jf. Annas anførsel om at det ikke følger av ftrl. § 4-5 at dagpengene kan stanses i 18 uker). Det bør her kort vises til at det følger av ftrl. § 4-20 tredje ledd at dagpengene faller bort i «atten uker første gang». (Ved lov 18. desember 2020 nr. 138 ble tredje ledd bokstav a endret slik at bortfallsperioden økte fra tolv til atten uker, jf. Prop. 27 L (2020–2021).) Det kan her legges til grunn at det er første gang Anna ikke oppfyller vilkårene etter ftrl. § 20 første ledd bokstav a-d eller andre ledd. Konklusjonen her er at dagpengene kan stanses i 18 uker.

Saksbehandlerens anførsel om at Anna bør søke uføretrygd på grunn av rullestol bør kort avvises da hun åpenbart er arbeidsfør jf. tidligere vikariater, og dermed uaktuell for uføretrygd (ftrl. kap. 12). Lange drøftelser her er lite skjønnsomt.

Det er ikke en foranledning i oppgaven til å diskutere saksbehandlerens veiledningsplikt etter fvl. § 11, og det kan heller ikke forventes mer enn kjennskap til denne, men studenter som likevel drøfter dette på en nyansert måte bør gis uttelling så fremt det ikke går utover andre deler av oppgaven. Studenter som reiser spørsmålet om Anna utsettes for trakassering bør gis god uttelling dersom det knyttes til vilkårene i ldl. § 13, men det er ikke foranledning i oppgaven til å diskutere dette og særlige kunnskaper her kan ikke forventes. Svakere besvarelser kan tenkes å kritisere saksbehandlerens kommentarer løst fra rettsregler.

Om den samlede vurderingen av deloppgave 2: Spørsmålet knyttet til stansing etter ftrl. § 4-20 vil prøve studentene i grunnleggende tolkning og anvendelse av reglene. Spørsmålet om likhetsprinsippetets betydning i fortolkningen er vanskeligere. I vurderingen av besvarelsen må det sentrale være evnen til å se de rettslige problemstillingene og kjennskap til de prinsipielle utgangspunktene. Dersom noen studenter har mer omfattende diskusjoner her, må de premieres hvis disse er gode.

Deloppgave 2 relaterer seg kun til én ytelse; dagpenger, og faktum er relativt oversiktlig. Studentene får hjelp til å finne det relevante hovedspørsmålet, og bør derfor kunne forventes å få mer tid til selve drøftelsen. Besvarelser som ikke forholder seg til § 4-20 må få trekk for det. Gode besvarelser klarer å skille mellom klare og tvilsomme spørsmål/vilkår og gi en ryddig diskusjon av det som er tvilsomt. Gode besvarelser inneholder diskusjoner der reglene holdes opp mot faktum og argumenter på begge sider løftet frem. *Det kan forventes bedre struktur og drøftelser av studentene på JUS5960 enn på JUR1960. Forventningene til modenhet og presisjon innen metode og rettskildelære må være klart lavere for studentene på JUR1960 enn til JUS5960.*